

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de i Princippet har givet Lovforslaget, som for enkelte af Ordførernes Vedkommende var ganske ubetinget.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen vil jeg sige, at jeg selvfølgelig i Udvalget er villig til at drøfte Spørgsmaalet, hvorvidt det Vederlag, som de paagældende Embedsmænd eventuelt skal indbetale til Staten for at opnaa den højere Anciennitet, nu netop er fastsat, som det bør være, og ligeledes, om Indbetalingsfristen er, som den bør være. At en Tjenestemand, hvem der tilbydes højere Anciennitet, maa være berettiget til at sige: Nej, det ønsker jeg ikke! mener jeg er ganske givet, og hvis dette ikke skulde være udtrykt klart i Lovforslaget, skal der fra min Side ikke være noget til Hinder for, at der kommer en Tilføjelse derom. Jeg mener ikke, man skal tvinge en Tjenestemand til at modtage større Anciennitet, end der tilkommer ham, hvis han ikke ønsker at betale derfor, men jeg tror, at saadanne Tilfælde vil være sjældne, thi Lovforslaget byder efter min Mening Tjenestemændene et meget stort Gode; dette, at en Mand, der fast ansættes i en senere Alder, kan faa Adgang til paa rimelige Vilkaar at sikre sig en øget Anciennitet, er en saa stor Fordel, at Tjenestemændene sikkert i Almindelighed vil være tilfredse dermed.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen som det ærede Medlem Hr. Parkov har anført, at det er en Fejl, at man i Lovforslaget ikke har medtaget Politimestrene. Efter min Opfattelse kommer Politimestrene ind under dette Lovforslags Bestemmelser; de Folk, der ansættes som Politimestre i den kommende Tid, og som ønsker øget Anciennitet, vil efter min Mening falde ind under denne Lovs Bestemmelser; det har været Hensigten, og jeg kan heller ikke se, at der paa dette Omraade mangler noget. At man skulde have gennemført en Lov for Politimestrene paa samme Maade, som det skete for Dommerne, ja, det kan der jo være forskellige Meninger om. Jeg vil gerne minde ærede Medlemmer om, at vi i denne Sal mere end een Gang har talt om de voksende Pensionsudgifter og den voksende Pensionsbyrde for Staten. Derfor tror jeg, det er rimeligt, at de paagældende Embedsmænd, som faar Adgang til at sikre sig en bedre Pension, ogsaa kommer til at betale et rimeligt Vederlag, men om Enkelthederne i

Forslaget er jeg selvfølgelig villig til at forhandle med Udvalget.

Pürschel: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om de juridiske Embedsmænds Stilling efter det foreliggende Lovforslag og vil da først sige, at inden for det Udvalg, der behandlede Dommerloven i Fjor, var Tanken, da vi talte om Politimestrenes Stilling, vistnok den, at Politimestrene skulde ligestilles med Dommerne i Henseende til at have en almindelig lovbestemt Adgang til at erhverve den højere Pensionsanciennitet.

Dernæst maa jeg sige, at det forekommer mig efter Formuleringen af Lovteksten ikke helt utvivlsomt, at det er saa sikkert, som det siges i Bemærkningerne, at denne Lov kun kommer til Anvendelse paa de Dommere, der ansættes efter den 1. April, og dette Spørgsmaal beder jeg om maa blive overvejet i det Udvalg, som nedsættes. Naar man sammenligner med Tjenestemandsløvens Bestemmelser om, at man først erhverver Pensionsanciennitet efter 5 Aars Ansættelse efter det fyldte 30te Aar, og ogsaa sammenligner med de Udtryk, der er brugt i Dommerloven, som jeg med en kort Betegnelse vil kalde den, saa er det et noget tvivlsomt Spørgsmaal, om det, der siges i Bemærkningerne, er uimodsigeligt fastslaaet i Lovforslaget. Og jeg anser det for at være af Værdi at faa det uimodsigeligt fastslaaet, fordi der jo er en almindelig Tendens baade hos Administration og vistnok ogsaa hos Domstole til at fortolke Pensionsreglerne paa en for Tjenestemændene ikke alt for gunstig Maade.

Men dernæst vil jeg gerne sige, at det forekommer mig at være en Overvejelse værd, om man ikke bør give ogsaa de Dommere, der ansættes efter den 1. April i Aar, Adgang til at erhverve den udvidede Pensionsanciennitet uden at skulle betale noget Bidrag derfor. Da man forhandlede om Dommerloven, var det fra alle Sider erkendt, at der for Dommernes Vedkommende foreligger den særlige Ting, at det for dem er normalt, hvad der for alle andre Tjenestemandsklasser er Undtagelsen, at Ansættelsen sker i en meget sen Alder, og at de paagældende har gjort Statstjeneste under privat Ansættelses Form. Dette kunde meget vel motivere, at man gav Dommerne og Politimestrene en Særstilling paa dette Punkt, og det vil jeg tillade mig at henstille til velvillig Overvejelse, idet jeg i Overensstemmelse med det, der er anført af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem